PIKET

Eisomhet
Kvinne kropp
Eisomme stemmer

Hvorfor voldtar du meg?

Jeg vet ikke. Riktig. Eller. Jeg vet ikke. Bedre. Ting som skjer. Skjer bare. Kanskje fordi jeg er ei vesen full av hendelser skjer forventninger om. Skjer ikke dette kanskje.

Hva vet jeg.

Jeg forventer noe annet. Noe skjer noe annet. Annerledes noe annet. Du er stor. Jeg er. Født. Svøpt i et forventning. Et krykke. Og vet ikke. Bedre eller riktig. Kanskje det er derfor jeg er født. Noen er et krykke. Noen er et sølvsskje. Kan du tro hva som sølvskjer meg. Kan jeg.

Hvorfor voldtar du meg?

Hva slags ting bare skjer. Her kanskje. Du er her. Jeg er her. Er jeg her. Fortsatt. Kanskje jeg er skrudd av. Fragmentert på ei måte. Egentlig. Er jeg redd. Jeg vet ikke. Å vite mye er vanskelig. Vite lite er litt lettere. Kanskje egentlig.

Hvorfor kan jeg angste. Du annerledet bort fra deg. Du annerleder til. Et annet deg. Negasjonet av det du er. Annerledes. Treet mister løvet om

våret. Slanget løper inn i skoget. Penetreringet mest negert. Mest begjært. Mest voldt.

Jeg annerleder til ukontrollet.

Jeg er varm. Du er kald. Eller er det omvendt. Opp eller ned for eksempel.

Ulykke uflaks uhell. U er det motsatte av ting. Uting. Ting er ulikt. Uting som bare skjer. Skire sølvet. Uting skinner. Men ikke i mørket. Uting skinner i sjelet. Skjer et eller annet sted i kroppet. Inne i hodet. Kanskje i maget et sted. Bortom nyret og leveret og livet som ligner livet. Bortom tanket. Skinner utinget. Ubetinget. Et barberkniv. Et barberblad. Kniv og blad. Skjer og løv. Faller i bakket. Fallet er voldsomt. Fallet skjer. I meg. Bakket er på meg og ligner uting. Trusselet truer truende uting som bare skjer. Ufrivillig. Uten fri vilje. Som bønnet. Som et bønn til et gud jeg ikke tror på. Kjære gud. Du som annerleder. Frels meg. Frels meg fra uting som skjer. Bare. Et fall. Frels meg fra fallet. Frels meg.

Et voldtekstmann er et konge. Seierrik. Et hærfører. Et øyeblikk av transendens. Et sprang ut av tankt. Av forglemmelse. Et hærfører. Bygger imperier. Om bare for et øyeblikk. Der og da. Her og nå. Et sjel. Etter at kroppet har bygget seg opp mot. Mot noe. Noe. Er annerledet fra kroppa. Fra tanket. Annerledet fra virkelighetet. Opplevelset. Akkurat der og akkurat da.

Jeg er bare. Piket. Selv i bestemt form ettall er jeg kun piket. Kunne vært hvemsomhelst. Et pike kanskje.

Har noen sett forbindelsene mine. Trådet mitt. Livet mitt. Dødet mitt. Ulik livet. Annerleder til et pike kanskje.

Ei kjønn.

Jeg er ei kjønn. Åpna. Og lukket igjen med en annen kjønn. Penetrert.

Det er begjær. Det er begjærlig. Det. Det. Er ettertraktet. Det. Er vanlig. Det. Er ikke bra. Ikke. Bra. For. Ruiner av eksistens kan. Som uendelighetene. Bare fornedret. Bare ruinert. Eller vært. Lykke. Mottakelig for lykke. Mottakelig for orgasmet. Forbundet med et annet person.

Et øyeblikk. Bare hold trådet.

Svøpt i ting skjer. Bundet fast i innvoller. Voldsminner. Mangel på makt. Umektighet. Mottakelig for maktet. Mottakelig for dødet. Kontroll. I egen utilstrekkelighet. Bare. Eisom. Den lille pinet. Et øyeblikk bare i all evighet. Det minste. Mitt levende evighet. Hvor er jeg da. Mellom det lille dødet. Du påfører deg. Og. Mellom det store pinet. Du påfører meg. Meg og deg. Vi er. To personer i første person. Begge er jeg. Hvor er jeg da. Det vil si jeg i det minste. Jeg vil heller være der enn her. I det minste det aller minste er jeg lite jeg er utrygt og trykt ned under med makt.

Hvorfor gjør du det. Kanskje er du konget. Kanskje er du sterk. Kanskje er du maktet. Kan ikke annet. Akkurat nå.

Kanskje. Kanskje er du ikke mer enn akkurat det du er akkurat nå fordi du ikke kan mer eller kanskje være annet enn det du er akkurat nå. Som om det ikke finnes valg. Andre viljer uten alternativer uten klær uten krone blind for kronet og tronet og bare blottet septeret eplet for fristelset er kjønna.

Jeg tror at jeg ønsker å være vakker. Kjønna mi er vakker. Rumpa. Når jeg går vugger hoftene fra side til side. Brystene disser. Håra disser med skrittene mine. Skritta mi. Der fota mi begynner. Der den andre fota mitt begynner. Hoftelig. Slutter ikke før føttene. Faller i bakket. Er vakker. Jeg. Er jeg begjærer. Begjæra.

Ikke rom for cartesiansk skit. Jeg er forstyrret. Ergo. Er jeg ikke. Det jeg tenker er uvesentlig.

Ikke la hevnet ta overhånd. Ta kontroll over ordet eller handlinget. Det er vanskeligere å leve med sinnet og smertet. Hevnet og forsoninget er rett og slett for lett. Det er for lett å dø noen andre.

Likevel. Jeg vil. Jeg tenker jeg vil. Føre på smertet. Briste på hjertet. Jeg vil gripe om testiklene dine. Stramme hudet på punget se tydelig testiklene under rynkehudet under krykkene ser barber et blad et kniv et kvin et smerte. Jeg vil eksokrinere. Åpne et sølvskrin. Jeg er mellom. Vil brette bort skrotale flak la testiklene henge la kjertler dingle frie til skue la baller henge falle i bakket. Løv har det vondt om våret. Gjør det vondt. Nå. Jeg snitter et amputasjon. Med noe skarpt. Kanskje tunget mitt. Kanskje tennene mine. Tidets tenner. Kanskje et barberblad. Et barberkniv.

Gillette. Jeg har ikke tenkt på det før. At gillette ligner litt på giljotin. Litt. King Gillette. Joseph Guillotin. Kanskje de er i familie. Forbindelser i samme bransje. Er du i samme bransje.

Jeg skjærer gjennom. Skitsnakket. Punget. Skrotalet. Tåket. Tvilet. Velviljet. Alle former for tilgivelse. Sikkerhet. Kausjon. Alle kausjonistene. Alt skal bli bra. Et gang senere. På mitt venstre side. På mitt høyre side. Ditt høyre side. Ditt venstre side. Svarte og hvite får og for eksempel. Der og er. Ikke lenger samlet. Ikke lenger. Ett. Men adskilte. Som tvillinger. To. Jeg skal forløse testiklene. Der og der. Frie.

Du er fri. Nå.

Jeg hører ikke lydet ditt. Men jeg hører ulydet ditt. Ikke deg. Men deg.

Er det. Niende april. Toogtyvende juli. Sjette august. Første september. Ellevte september. Dommedaget klokka fire førtiåtte.

Hva vet jeg. Et overfall. Et inngripen. Et undergang. Et mellomspill i et lengre perspektiv. Et sommernatt. Et vinterdag. Et dag. Et gang.

Det var et gang et dag. Et annet perspektiv. For eksempel et liv. Er det mitt liv. Du snakker til. Er det. For eksempel sant. Eller noe jeg innbiller meg. Du kommer mer. Jeg tilkommer deg. Utsetter meg for utgår fra deg. Jeg undrer ikke på hvem jeg er. Jeg bare lurer litt på det. Jeg undrer på hvordan jeg henger sammen. Om delene mine har noe med hverandre å gjøre utover det faktum at delene mine i sum er meg.

Jeg er faen ikke et regnestykke. Ingen kan regne med meg.

Jeg er mange stykke. Usynlige. Urørlige. Urene. Oppstykket. Delt. Sammensatt på et eller annet vis. Forbindelse. Gud for faen.

Hvilket del er det du trenger deg inn i. Hvilket del av meg. Hva slags stykke er dette. Jeg undrer. Hvor. Er du nå. Hvor. Gjør du vondt. Hvorfor. Gjør du vondt.

Jeg vil gjerne amputere noen. Kan noen føre et amputasjon gjennom meg. Har noen skarpt på seg. Gjøre skarpt på meg. Skjære gjennom. Skjære av. Gjennom meg. Nå. Der. Der gjør det vondt. Skjærer bort det vonde. Nå. Der. Skjærer. Borte.

Hvorfor voldtar du meg?

Jeg. Jeg er subjektet Hvem er objektet. Jeg vil ikke være objektet. Jeg er predikatet. Du er verbalene.

Jeg skulle ønske at jeg kunne. Skru hele meg fra hverandre. I alle mine stykker. Jeg er ikke et subjekt. Lenger. Jeg er ei kjønn. Du bærer verbalene. La oss se analytisk på dette. Spørrepronomen verb personlig pronomen i subjektsform personlig pronomen i objektsform:

Hvorfor voldtar du meg?

Jeg vil ikke være objektet i setninget. Jeg vil ikke være objektet for verbet. Jeg vil ikke være med. Jeg vil være. I fred. I et annet setning.

Elsker du meg. Fellesskapet. Forbindelset. Stykkevis delt ikke helt det kan jeg jo om jeg bare visste hvor jeg skulle begynne om jeg bare

visste hvordan jeg demonterer meg. Demonstrativt alene i et annet setning. Reflektere meg selv. Jeg amputerer meg. Jeg gråter meg. Jeg vil så gjerne sove meg. Helt refleksivt stille alene.

Jeg skal finne det vonde delet. Jeg skal kaste det vonde delet. Jeg sender det vonde delet på resirkulering mot omgjørelse for fåfengt var ikke dets ødsel eller fødsel eller dødsel bare det ligger stille nå og tjener til gjødsel skal jeg skal bli annerledet.

Jeg skal skje. Skinne. Jeg tenker på flammet. Flammet på lyset når det er blåst ut. Hvor er det blitt av. Det jeg tenker på. Ikke dette.

Du er intransitiv. Verbet ditt er kongruent med deg. Begge erfarer vi verbet ditt. In principio erat verbum. Erfaringene er diametralt motsatte.

Du er strukturet jeg ikke vil underlegge meg. Du har lagt meg under et fremmed makt. Jeg kjenner deg ikke lenger. Du er et fremmed. Som ikke anerkjenner mitt meg. Jeg kjenner meg ikke lenger. Jeg husker. Annerledet.

Anima mea. Animam amo.

Du er kun struktur. Streng som kuken.

Hvorfor voldtar du meg?

(Free at last.)